

Spolkový zpravodaj č. 30

Tak co se všechno stalo od začátku roku? Myslím, že toho bylo tak akorát.

Jak to tedy šlo po sobě.

- 25. 2. 2019 kostel sv. Anežka České na Spořilově – Míša T. slaví 50

V kostele byl krásný koncert, oslava probíhala dole v divadle.

- 2. 3. 2019 výčep u Rýgrů, čtení Neklidného zadku

Akce jistě vydařená, všem účastníkům se líbila.

U Rýgrů, foto Aleš F.

- 4. a 6. dubna schůze spolku v Praze a v DVL

Všichni jste dostali zápis a všechny přílohy, k tomu není třeba nic dodávat.

- 11. 4. 2019 spolková vycházka na výstaviště

Vycházku pro nás zajistil Václav Novotný, viděli jsme Maroldovo panorama bitvy u Lipan, Křižíkovu fontánu včetně technického zázemí a vrcholem byl výstup na věž průmyslového paláce. Na střeše fičelo a byla pořádná zima. Kdo neměl čepici, prohloupil. Zahřáli jsme se až v hospodě při závěrečném vyhodnocení vycházky

Výstaviště – společné foto.

- 21. 4. 2019 první Velikonoční dámský pochod

Start byl na Lipnici

V SUKNÍCH ZA ZLATÝM ROUNEM LIPNICKÝM

Motto: Kdyby ženský vopyloval větr jako kvítí, tak by nevylezly ven.

21. 4. 2019 ve čtyři vstali. V pět autobusem Kunštát – Brno, po šesté už nás vlak přibližoval cíli velikonočního vejletu – LIPNICI. V Havlíčkově Brodě vzpomenut Karel, který ve třetím roce brixenského pobytu víc než na Prahu spíš na VYSOČINU myslel. Už ve čtyřicátých letech devatenáctého věku tento vysočinský gigant napsal v článku „Co je komunismus“, že jde o výplod chorého mozku.

Za chvíli vystupujeme v Zrzavého OKROUHLICI. Pro zdejší kraj vynášel kdysi Halas slovo p l a v n o s t, ovšem že myslel přitom na Zrzavého obrazy. Plavnost zní co kontra ke Kudějově krabatině, slovu z 19. století. Vždyť krabatinou nazýval Emil Holub horstvo kol Kapského Města. Vyšli jsme tedy podél trati z Okrouhlice a brzy octli se mezi pařezovou tišinou, kde ptáčka neslyšet, značku nevidět. Jen petláhve horkem popraskávají ve zpřekáčených větvích. A brzy už zřícenina hradu objevuje se před námi; humoristovi kdysi připomínala lokomotivu. Údery kladiv a sekyr zněly od hradeb, Trčkové a Bubnové vylepšovali palác. V Haškově domku do Knihy hostů, poté co jsme láptě, džbán, lože, balalajku i samovar zhlédli, napsal jsem: „Ač stříbro už mi dávno zdobí skráně,

od Janičky mám to stále tuplovaně!

Jaroslave, GLORIE!“

(Někdy mě trápí myšlenka, že bych ve svých vyznáních mohl být zdrženlivější.)

U České koruny jsme pak ve dvou dali pětikilo za oběd a lehčí o ně, křepce jsme vyšli na hřbitov. To se už shromáždilo na dva tucty žen vybavených alkoholem, spoře oděných pod ostrým sluncem, a odhodlaných ujít několik mil lipnickým krajem. Na rovu klasikově počalo čtení, které pak čas od času zpestřilo na neuralgických bodech přesně vytýčené trasy dámské putování. Šlo totiž o výlet Amazonek, moje maličkost byla výjimkou pravidlo potvrzující. A stejně jsem měl nejdelší vlasy já. Žádné mikádo, kanada či bubikopf, ne ne.

Ze hřbitova zamířili jsme do kaple. Barokní stavbičky vyrostlé na reliktu bývalé fortifikace. Místo oltáře spatřili jsme na trámech – visící šunky! Bylo tam jako u Modrovouse. Když jsem vyšel na vzduch, hned jsem si zaveršoval, rýmuje shodná slova s rozdílnými významy: V kapli hnedle vedle školy

se teď pouze ŠUNKY školí

S učitelem jde to z kopce

má inteligenci skopce

Chlastá, platí penále

brzy bude v penále.

Zřícenina hostince v Radostovicích připomněla nám Zdeňka Matěje Kuděje, světooběžníka, rodáka z Hořic. Sedával (český vid slovesný) tu začasť a velká parta táhla se za ním. V Kochánově pozdravili jsme dub, tolikrát malířem Panuškou oslaveným. Prosychá, neboť jak to píše Voskovec – „dědci mají sesychat“. Má asi 270 jar vysočinských tento solitér zobrazený snad už Kosárkem z Herálce, tuberkulózou zkosenou nadějí české malby. Pak jsme ještě v jakémsi statku od dobré rodiny občerstveni byli a věru že pod palčivým sluncem jsme to už potřebovali. Další zastávka u jakýchsi rybníků, jejichž tenké hráze dotační zachrání vodu kraji podšafanickému. Se čtením už konec! Ale až doteď četba vždy procítěna, výslovnost korektní. Vše hrne se vzhůru do kopce s vidinou večere a bečky Bernarda v hostinci U Kárníků.

Parta mužů, která od dopoledne nezahálela, uvítala nás vřele. Miloš ptá se: „Jak jsi to mezi těma ženskejma prožil?“ „Jako Ctirad Mašín – říkal jsem si stále Zatím dobrý!“ Honza připravil skvělou krmi z krkovičky a zvířecích kolen, působící proti artróze ve stárnoucím podšáfr. spolku se rozmáhající. Funguje to, píšu ve středu 24. 4. na Sv. Jiří, a koleno se mi ještě neozvalo. V noci byli jsme Evou uloženi a předobře se nám spalo. Při snídani nám Václav zahrál ženy kouřící po ránu cigaretku za cigaretkou; k tomu je třeba vtip a pozorovací schopnost – a ovšem talent, a ten on má! To už do hostince vrazili koledníci a divý křik otřásl stěnami, neboť Kamilu zastihli mrskači v loži v nedbalkách. Miloše to neprobudilo, spal spánkem spravedlivých, ale ne jediných spravedlivých. Honza nás se psem Sandym poté vyprovodil až na Rohuli – a sbohem. Díky přátelé. A ve Smrčné až půjdete přes most k zastávce vlaku, vzpomeňte si někdy na mé brejle. Nechal jsem je na tom oblém kameni nalevo, když jsme čekali lokálku. Teď je nosí sázavský sumec. Má je NA DÁLKU. NA – DÁL – KU.

Vít Ondráček

Odpočinek během cesty.

Nedávné dojmy z Dámského pochodu:

Je velikonoční neděle dopoledne, slunce v plném proudu a na palouku u Vebrů se slétají neonově zelené světlušky.

Kolem hrobu Jaroslava Haška na hřbitově v Lipnici nad Sázavou postává, sedí a občas se zachechtá "Xaverov", jemuž Eva čte ze Zadku úryvky. Pomyslím si, měli by ti dva kumpáni, Hašek a Kuděj, radost!

Údiv ve zvonici na ostrohu hradu Lipnice, kromě zvonu tam visí řada vepřových noh zamotaných v závoji. Čekají na prince Hanzlíka, až je vysvobodí a budou z nich princezny šunky!

Výhledy do jarní barvitě krajiny, horizonty, kopce, údolí, kvetoucí stromy, potůčky, voňavé lesy, slunce, blankytná obloha, krása, krása...

Dámy pestrého věku jdou jako roztroušené korálky po silnici od radostovické hospody ruiny, kam chodil Kuděj, k památnému dubu malíře Panušky.

Můj nezasloužený, spálený a v popelu vyválený buřt končí u šťastného Bogana, díky, Hejtmánku!

Slova, věty, čtení, vypravování, povídání... Vítek s dámským culíkem osvěžuje Dámský pochod vtipnými glosami, recitací veršů a mini obrázky.

Cíl pochodu slavně dosažen, i když s černým puntíkem, Děkuji ti, Evi, za to, že jsi mi ukázala kouzelná místa, pro mne dosud utajená, a vůbec za to, jak jsi celý dámský pochod vymyslela!

Táňa

Na cestě

Zhodnocení dámského pochodu z pohledu organizátorky.

Původně ohlášených pochodníků – 15 dam, konečný stav 25 lidí – z toho jeden muž, 6 dětí, zbytek dámy

Uděleno několik černých puntíků – za zmatky s obědem a za předčasné opuštění pochodu.

Červený puntík udělen pouze jeden – dámě, která s námi sice nemohla pochodovat, ale doháněla nás autem.

Celkem jsme ušli 13 kilometrů za 6 hodin

Velký dík za přípravu skvělé krmě našich chlapců ...

A na rozdíl od pánského pochodu jsme dorazili ještě za světla, ale někteří pánové už toho čekání měli dost ...

Eva

Tak to prostě bylo

- 27. 4. 2019 památečná lípa v DVL

Tady pochválím členy i nečleny spolku za zásluhy. První místo Franta Vebr, jako vždy

neúnavný pracant a dodavatel techniky, vyrobil domeček pro text o lípě. Dále bez pořadí. Pan Klofáč, iniciátor celé věci a autor textu, Luboš Drtina, vytiskl a zarámoval text a Honza Med, přes svůj vyčerpávající program si našel čas a jako vždy do Dobré Vody dorazil a lípu posvětil. I

všem ostatním, co pomáhali, patří poděkování.

Společné foto u lípy

- 1. 5. 2019 stavíme májku v DVL

Poslední přípravy

2. 5. 2019 knihovna Václava Havla, Miloš představuje novou knihu

11. 5. 2019 Slávek slaví 60

Čtvrtek večere v Kalištích, v pátek komorní disco v Rejčkově, v sobotu slavnostní odhalení památníku v Jiřicích, odpoledne v Rejčkově koncerty, zábava a prase do noci.

Nejbližší akce:

- 18. 5. 2019 běh pro Paměť národa, start v Rejčkově v 11.00
- 29. 5. 2019 spolková vycházka Týn a Havel
- 30. 5. 2019 prezentace spolku v DVL – obec roku
- 15. 6. 2019 Zahrádka – 800 let

V Praze 14. 5. 2019

Společné foto od Rýgrů, Aleš F.

Seznámení s výstavištěm

Křižkova fontána

To je ale vysoko

Sraz u Vebrů

Odpočinek u Honzy

U lípy

Bylo třeba máknout

Májka stojí

Odhaleno

U pomníku

Před odhalením – slavnostní proslovy

Rodinný band + hosté

Památný strom lípa velkolistá (Tilia platyphylla) v Dobré Vodě Lipnické

Lípa, před kterou stojíte, tvoří významný krajinný prvek a je největším stromem v oblasti přírodního parku Melechov.

V době podání návrhu v září 2015 na vyhlášení lípy

Památným stromem činil obvod kmene 371 cm, strom byl vysoký

17 m, šířka jeho koruny 12 až 15m, stáří cca 180 až 200

let. Doba květu červen až červenec. ¶ Lípa je živým památníkem a zároveň jedinečným symbolem připomínající naše národní dějiny. Dokazuje naší národní identitu a posiluje sounáležitost

obyvatel s místem, kde žijí. Zároveň je to strom, který připomíná naši národní svobodu a demokracii. Lípa je naším národním stromem. Můžeme ji nalézt na standartě presidenta, státní pečeti, vojenských uniformách a bankovkách.

¶ Oficiálním národním symbolem se stala roku 1848

na všeslovanském sjezdu, který probíhal od 2. do 12. června v Praze. Lípu jako národní strom navrhl František Ladislav

Čelakovský. ¶ Lidé mají rádi lípy od nepaměti. Lípa je symbolem ochrany, pomoci a lásky pro svou vůni, půvabnou korunu

a vlídný stín. ¶ V mytologii byla lípa zasvěcena bohyni lásky, v křesťanství byla často spojována s Pannou Marií.

Svůj význam má i v léčitelství. ¶ V České republice jsou původní jen dva druhy: lípa velkolistá (*Tilia platyphyllos*) a lípa malolistá neboli srdčitá (*Tilia cordata*). Lípa se dožívá až

1 000 let. ¶ Pod zdejší lípou se v dřívějších dobách nejednou konaly zábavy na přírodním tanečním parketu při různých příležitostech, zejména při kácení máje. Zábav se účastnilo mnoho mladých i starších obyvatel ze širokého okolí.

Tancovačky

bývaly jednou z hlavních společenských událostí, zejména na venkově. ¶ Vyhlášením lípy Památným stromem

ji zachováme pro další generace.